

Логвиненко М.І.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету

Гриценко В.І.,
магістр кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету

УДК 342.56

DOI https://doi.org/ 10.32845/2663-5666.2019.4.28

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ АПАРАТУ СУДУ ЯК ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУДІВ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Стрімкий розвиток суспільно-політичного життя нашої держави вимагає законодавчого реагування на суспільні процеси та зміни, що відбуваються. Однією з проблемних сфер є система правосуддя, яку на сьогодні визнано як таку, що «не виконує поставлені перед нею завдання» [17]. Серед численних реформ цілого ряду правових інститутів держави, найбільш комплексним стало реформування судоустрою, правосуддя та суміжних правових інститутів. Стратегією реформування визнано недосконалість кадрового планування в системі судової влади та недосконалість методик визначення оптимального кількісного складу та чисельності працівників апаратів судів відповідно до навантаження; непропорційне робоче навантаження на працівників апарату судів. Наука адміністративного права сьогодні має сприймати сучасні тенденції розвитку суспільних відносин для обґрунтування їх правового врегулювання та вчасного реагування на їх виклики задля встановлення належного рівня правової охорони таких відносин і максимально сконцентрувати увагу на вирішенні зазначених проблем, оскільки розвиток і становлення правової політики держави не можливий без наукового підґрунтя. За роки незалежності судова гілка влади в Україні зазнавала суттєвого реформування, але реформи, як правило, спрямовані на організаційну будову судоустрою, при цьому кадровому забезпеченню судової гілки приділяється чи не найменше уваги. Одним із ключових напрямків кадрового забезпечення судової гілки влади залишається кадрове забезпечення апарату суду, оскільки ключова роль організаційного забезпечення діяльності будь-якого суду покладено саме на його апарат.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми кадрового забезпечення судової гілки влади за багато років її функціонування багаторазово ставали предметом наукових досліджень, однак, як правило, кадрове забезпечення апарату суду розглядається у загальному контексті кадрового забезпе-

чення судової гілки влади. Крім того, деякі науковці досліджували адміністративно-правовий статус працівників апарату суду в контексті державної служби, зокрема В. Аверьянов, О. Курінний. Проблемам функціонування самого апарату суду було присвячено дослідження В.М. Вишневського, М.Г. Мельника. Розвиток законодавства про державну службу та про судоустрій і статус суддів вимагає комплексного підходу, аналізу та вирішення проблемних питань правового регулювання діяльності працівників апарату суду у сфері організаційного забезпечення діяльності суду.

Формулювання мети та завдань дослідження.

Метою дослідження є розгляд проблемних аспектів діяльності працівників апарату судів у сфері забезпечення організації діяльності суду. Досягнення мети можливе через виконання таких завдань: визначення понять «організаційне забезпечення суду», «адміністративно-правовий статус працівника суду»; виявити прогалини у правовому регулюванні правового статусу працівників апарату суду, що здійснюють перешкоди на шляху ефективного забезпечення діяльності суду.

Виклад основного матеріалу. Правовою основою діяльності будь-якого суду є положення Конституції України, що передбачають здійснення правосуддя в Україні «виключно судами» (ст. 124 КУ), їх утворення, реорганізацію та ліквідацію судів лише законом, проект якого вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя (ст. 125 КУ), забезпечення державною фінансуванням та належних умов функціонування судів і діяльності суддів (ст. 146 КУ) [8]. Сучасні політичні та економічні зміни в нашій державі, наближення до європейської спільноти, обумовили нові реформи в правовій системі, які охопили і систему судоустрою. Судова реформа 2016 р., з ініціативним реформаторським внесенням змін до Конституції України, Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02 червня 2016 р.

№ 1401-VIII[13] створила нову модель української судової системи, орієнтованої на міжнародний та європейський досвід. Внесення змін до Конституції України спричинило прийняття нового Закону України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII [18]. Прийняття цих законів і внесення змін до Конституції поставило нові питання, особливо щодо практичної реалізації внесених змін [3, с. 297]. Одним із заходів забезпечення виконання Стратегії реформування є «покращення кадрового забезпечення працівників апарату суду» [17]. Серед важливих напрямків реформи став перегляд функцій апарату суду та балансування навантаження на працівників апарату суду. Історично, становлення і розвиток адміністративно-правових та організаційних засад організації та функціонування апарату суду, має свій початок ще з часів Київської Русі. Трансформація суспільних відносин на кожному історичному етапі розвитку держави і суспільства вносили свої особливості, властивості, що поступово призводило до формування сучасних засад становлення інституту апарату суду. Нерозривний зв'язок між системою державотворення, розвитком правової системи прослідковується з реформами та вдосконаленням засад організації та функціонування системи судоустрою. Реформа останніх часів показує найбільш її комплексний характер, через усвідомлення того факту, що найбільша ефективність правосуддя можлива у її взаємозв'язку з іншими правовими інститутами, зокрема прокуратури, адвокатури, безоплатної правової допомоги, виконання судових рішень тощо.

Як доцільно зазначає, М.Г. Мельник, здійснення правосуддя є процесуальною функцією, в результаті якої вносятся судові рішення. Але, до організації судових засідань необхідно залучити велику кількість людей, які безпосередньо до судового засідання і розгляду справи відношення не мають, але роблять це можливим [10, с. 142]. Зазначене ще більше посилює потребу розгляду питання забезпечення діяльності працівників апарату суду. На нашу думку, варто звернути увагу на сучасні проблеми, що є актуальними на сьогодні для функціонування апарату суду, які називає А.А. Стрижак: 1) недостатньо визначеним і чітким у відповідному законодавстві є правовий статус суб'єктів управлінської діяльності в судах загальної юрисдикції; 2) фактично поза межами законодавчого регулювання залишаються питання фінансового й матеріально-технічного забезпечення судів; 3) майже відсутнє будь-яке визначення процедур і правил здійснення організаційної роботи у сфері забезпечення функціонування судоустрою; 4) актуальною є проблема систематизації та впорядкування відповідного законодавства, піднесення його на новий, більш якісний рівень; 5) одним із важливих напрямків є удосконалення правового регулювання діяльності щодо організаційного керівництва в судах, уточнення й деталізація прав та обов'язків керівників органів правосуддя [19, с. 18] тощо. Налагоджена система адміністрування в суді, взаємодія судової адміністрації та адмі-

ністрації апарату суду відіграє одне з найважливіших місць в системі ефективного забезпечення діяльності будь-якого суду.

На думку В.В. Калініченко, завданням забезпечення судів можна вважати створення належних умов для ефективного функціонування судів та здійснення судоустрою [7]. Незважаючи на стрімкий розвиток сфери адміністрування, на сьогодні не сформовано єдиного підходу до визначення поняття «організаційне забезпечення судів». Для науки адміністративного права кінця ХІХ – початку ХХ ст. розуміння поняття забезпечення діяльності судів називали «судовим управлінням», змістом якого найчастіше було фінансове, матеріально-технічне, кадрове забезпечення діяльності суду. З розвитком науки адміністративного права в обіг ввійшли терміни «організаційне керівництво» й «організаційне управління». І уже на сучасному етапі в науці найпоширенішим є терміни «організаційне забезпечення» й «адміністрування». З цього приводу Д.М. Притика зазначає, що предметом судового управління (адміністрування) є: питання організації судових органів, добір суддів, керівництво кадровою роботою у судових органах, перевірка організації роботи судових органів, вивчення та узагальнення судової практики, організація роботи з ведення судової статистики. Головним завданням судового управління є всебічне сприяння здійсненню цілей правосуддя і завдань суду [12, с. 129]. Найбільше дискусій виникає з питань розмежування понять «судове управління» та «адміністрування в судовій системі». З цього приводу дуже доцільно висловлює свою позицію О.Ю. Дудченко, зазначивши, що «організаційне забезпечення судів не належить до судового управління – як цілеспрямованого упорядкування суспільних відносин, яке сприяє оптимізації функціонування суспільства в цілому». Натомість, «адміністрування в судовій системі», як «практична діяльність осіб, які обіймають адміністративні посади, що полягає в технологічному процесі підготовки, прийняття і виконання управлінських рішень, спрямованих на належне функціонування суду з метою забезпечення ефективного здійснення правосуддя» більш точно відображає правову природу управлінських відносин у судовій системі [4]. Окремі дослідники ототожнюють поняття «судове управління» та «державне управління судовою системою». Найчастіше для визначення адміністрування в судовій системі науковцями використовується поняття «судове управління». Так, А.А. Стрижак вважає, що категорія «судове управління» застосовується в юридичній науці для характеристики діяльності державного управління в галузі правосуддя, має комплексний характер і включає на сучасному етапі розвитку судової системи України як діяльність з організаційного керівництва судами, так і організаційне забезпечення судів, а також здійснення відповідних установчих (кадрових) щодо судової влади функцій Верховною Радою України та Президентом України [19, с. 29]. На думку, М.В. Вишневого, адміністративно-правове регулювання

діяльності апарату судів в Україні – це сукупність внутрішніх (саморегуляційних) і зовнішніх (з боку публічної адміністрації) процесів, дії адміністративних норм на професійну поведінку та фактичні дії працівників апарату суду [1, с. 137]. Більше того, автор називає методи адміністративно-правового регулювання діяльності працівників апарату суду: нормування – встановлення граничного обсягу фінансування, штатного розпису, масштабів забезпечувальних засобів і заходів; регламентування – встановлення чіткої моделі функціонування апарату суду й окремо – поведінки його працівників; комунікативної взаємодії – інформаційний обіг і прийняття важливих рішень щодо діяльності апарату суду на основі реальних проблем та обговорення ймовірних шляхів їх вирішення як між суб'єктами публічного адміністрування, так і з громадськістю; прогностичний і статистичний – система моніторингу, збору й обробки інформації щодо покращення діяльності апарату суду та результативності запровадження нових технологій і стандартів його організаційної структури [2, с. 156].

Ефективне функціонування будь-якого суду, прямо залежить від правильної, чіткої організації робочого часу працівників, що унеможливають виникнення затримок на будь-якій стадії функціонування суду. Від такої організації роботи суду формується рівень довіри до судової влади та рівень задоволеності громадян роботою суду. Насамперед для забезпечення високоєфективного рівня функціонування суду необхідно вирішити питання ефективності, доступності, чіткого розподілу праці і кадрів, якісний добір суддів та якість судових рішень. З цього приводу, Пітер Г. Соломон зазначає, що «головна мета судового адміністрування полягає в забезпеченні належних умов для справедливого відправлення правосуддя та винесення суддями своєчасних, чітких і добре обґрунтованих вироків, які є зрозумілими як для учасників справ, так і для широкого загалу. Досягнення цієї мети передбачає послідовне виконання менш масштабних завдань, кожне з яких заслуговує окремого розгляду. Ці завдання охоплюють: 1) зведення до мінімуму обсягу несуддівських (або суто адміністративних) функцій, які виконують судді, шляхом забезпечення належного виконання цих функцій працівниками апарату суду. Не менш важливим аспектом цього завдання є те, що роботою працівників апарату суду мають керувати професійні судові адміністратори (керівники апарату), в той час як голова суду здійснює тільки загальний нагляд за роботою адміністративного апарату суду, а не займається вирішенням всіх управлінських та адміністративних питань особисто; 2) забезпечення максимальної доступності суду для користувачів та відвідувачів, у тому числі за рахунок запровадження такої моделі, згідно з якою відвідувачі суду розглядаються як клієнти, які звертаються до суду з метою отримання необхідних їм послуг правосуддя; 3) забезпечення максимально ефективної роботи всіх підрозділів та служб судів шляхом реорганізації та автоматизації робочих процесів» [11, с. 74].

Законом України «Про судоустрій та статус суддів» [18] організаційне забезпечення роботи суду покладено на його апарат. На апарат суду покладено дуже багато завдань, щодо створення належних умов діяльності суду; організаційного, інформаційно-довідкового й документального забезпечення підготовки справ і матеріалів для розгляду суддями; забезпечення ведення журналів (протоколів) судового засідання, фіксування судового процесу (судових засідань) технічними засобами, проведення відеоконференцій; забезпечення надсилання адресатам в установленому порядку копій судових рішень, а також судових повідомлень, повісток і викликів; організації та забезпечення ведення діловодства в суді, підготовки й складання документів відповідно до інструкції з діловодства в суді, інших актів законодавства України та належну організацію експедиційної обробки документів; забезпечує ведення, облік, формування, опрацювання, надсилання, друкування, тиражування, використання, зберігання та знищення матеріалів, документів та інших матеріальних носіїв інформації, пов'язаних із діяльністю суду; упровадження передових технологій організації роботи з документами в суді та впровадження електронного суду; здійснення інформаційно-технічного забезпечення судових засідань, зборів суддів тощо [20].

Одним із основних питань удосконалення діяльності працівників апарату суду є необхідність вирішення їх адміністративно-правового статусу. Оскільки, ч. 6 ст. 155 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» [18] визначає, що правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України «Про державну службу» [14] з урахуванням особливостей, визначених цим законом. Однак, необхідно звернути увагу, що не всі працівники апарату суду є державними службовцями, наприклад, прибиральниці, кур'єри, діловоди, які працюють в апараті суду на умовах працевлаштування, які регулюються законодавством про працю. З цього приводу, дуже доцільною є думка, зазначена О. Калашником, що для вдосконалення правового регулювання адміністративно-правового статусу працівника апарату місцевого загального суду, ч. 6 ст. 155 ЗУ «Про судоустрій та статус суддів» необхідно викласти в такій редакції: «Державні службовці апарату суду призначаються на посади та звільняються з посад керівником апарату в порядку передбаченому законодавством про державну службу. Інші працівники апарату суду приймаються на роботу та звільняються з роботи керівником апарату суду в порядку, передбаченому законодавством про працю. Права, обов'язки та відповідальність державних службовців апарату суду визначаються ЗУ «Про державну службу». Умови оплати праці, матеріально-побутового, медичного, санітарно-курортного й транспортного забезпечення працівників апарату суду визначається на засадах, що встановлені для відповідної категорії працівників апаратів центральних та місцевих органів виконавчої влади [6, с. 375].

Адміністративно-правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України

«Про судоустрій і статус суддів» [18], «Про державну службу» [14] та іншими актами законодавства України. Окрім того, підзаконними нормативно-правовими актами, зокрема Положенням про помічника судді [15], визначається адміністративно-правовий статус та умови діяльності помічника голови суду, помічника заступника голови суду, помічника секретаря судової палати, помічника судді, члена Ради суддів України. Щодо адміністративно-правового статусу та діяльності керівника служби судових розпорядників, старшого судового розпорядника, судового розпорядника, то його визначено Положенням про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників [16]. Структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів за погодженням із головою суду затверджуються відповідним територіальним управлінням Державної судової адміністрації України, апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів - Державною судовою адміністрацією України за погодженням з головою суду в межах видатків на утримання відповідного суду. Тимчасова структура та тимчасова штатна чисельність апарату новоствореного суду затверджується тимчасово виконуючим обов'язки керівника апарату цього суду за погодженням із Головою Державної судової адміністрації України.

Одним із проблемних аспектів в організації діяльності працівників суду є розмежування повноважень між керівником апарату суду та головою суду. На цьому аспекті наголошує у своєму дослідженні, Іщенко О. М., зокрема автор зазначає, що критично важливим фактором є взаємовідносини між головою суду та керівником апарату суду. Керівник апарату суду повинен взяти на себе основну відповідальність за управління щоденною роботою суду. Аналізуючи структуру та зміст взаємовідносин між працівниками суду та системи судового управління, що передбачає здатність суддів забезпечувати ефективне адміністративне управління роботою суду дуже значною мірою залежить від лідерських якостей та рівня підтримки, які повинен продемонструвати керівник апарату суду [5, с. 127].

На думку, А.М. Макаровця, дослідження адміністративно-правового статусу апарату суду нині є майже невивченим та законодавчо не врегульованим, відсутній комплексний оптимальний підхід до визначення статусу апарату суду, що особливо актуальним є в рамках судової реформи в Україні, тому поглиблене вивчення адміністративно-правового статусу апарату суду є важливим для прискорення судової реформи, підвищення ефективності роботи судів, а також, що є важливим в політичних умовах, які склалися, надасть можливість повернути довіру населення до державної влади та правосуддя. Завдяки специфіці діяльності та особливостям системи державних органів, апарат суду посідає особливе місце серед інших органів, не підпорядковуючись органам державної влади та управління. Тому, адміністративно-правовий статус апарату суду є складним поняттям, цілісним комплексом норма-

тивно закріплених прав й обов'язків, що відповідають завданням, функціям та принципам організації органу державної влади [9, с. 242].

Висновки. Таким чином, на підставі проведеного аналізу можна визначити, що актуальними проблемами адміністративно-правового регулювання забезпечення діяльності працівників апарату суду є, перш за все, визначення «працівник апарату суду», визначення чіткого переліку працівників, які входять до апарату суду та врегулювання їх адміністративно-правового статусу. Належного правового врегулювання потребує чітке розмежування повноважень між головою суду та керівником апарату суду. Подальшого аналізу потребує дослідження адміністративно-правового статусу кожного із працівників апарату суду, оскільки загальний стан регулювання діяльності апарату суду потребує його вдосконалення. На сьогодні, коли судова гілка влади перебуває в стані її кардинального реформування, ще більше загострюється потреба вирішення проблемних питань діяльності працівників апарату судів, аналіз повноважень яких свідчить про високий рівень навантаження на працівників апарату, про важливу роль у організації забезпечення діяльності суду саме його апарату.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вишневський В.М. Адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Вип. 2. Т. 3. 2018. С. 136–139.
2. Вишневський В.М. Методи адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюють адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. № 36. 2018. С. 155–159.
3. Дігтяр А.О. Правовий статус судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності. *Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції* (м. Харків, 3 листопада 2017 р.) «Напрямами розвитку науки трудового права та права соціального забезпечення». URL: http://univd.edu.ua/general/publishing/konf/03_11_2017/pdf/88.pdf.
4. Дудченко О.Ю. Про понятійний апарат у сфері адміністрування в судовій системі. URL: http://nauka.iulau.org.Ua/download/el_zbimik/1/ Dudchenko.pdf.
5. Іщенко О. М. Деякі спекти правового регулювання діяльності керівника апарату суду. *Науковий Вісник Херсонського державного університету*. Вип. 5. Т. 2. 2013. С. 126–128.
6. Калашник О. Проблеми вдосконалення правового регулювання діяльності апарату місцевого загального суду. *Юридичний вісник*. 2014. № 4. С. 374–378.
7. Калініченко В.В. Окремі проблеми організаційного забезпечення функціонування Вищого господарського суду України. *Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право»*. 2014. № 2 (10). URL: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n2/14kvvhsu.pdf>.
8. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
9. Макаровець А.М. Поняття адміністративно-правового статусу апарату суду. *Форум права*. № 5. 2017. С. 241–246.

10. Мельник М.Г. Управління діяльністю органів судової гілки державної влади – як адміністративно-правова категорія. *Вісник*. № 2. 2011. С. 142–144.

11. Пітер Г. Соломон. Судове адміністрування і якість правосуддя. *Судова апеляція*. № 3. 2009. С. 73–83.

12. Притика Д.М. Правові засади організації і діяльності органів господарської юрисдикції та шляхи їх удосконалення. Київ : Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. С. 153–236.

13. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 02.06.2016 р. № 1401-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 28. Ст. 532.

14. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2016. № 4. Ст. 43.

15. Про затвердження Положення про помічника судді: Рішення ради суддів від 18.05.2018 р. № 21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr021414-18>.

16. Про затвердження Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників: Наказ Державної судової адміністрації України від 20.07.2017 р. № 815. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0815750-17#n14>.

17. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів: Указ Президента України від 20.05.2015 р. № 276/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015>.

18. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII // *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.

19. Стрижак А. А. Державне управління забезпеченням діяльності судів загальної юрисдикції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2005. 21 с.

20. Типове положення про апарат суду: Наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19>.

Логвиненко М.І., Гриценко В.І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ АПАРАТУ СУДУ ЯК ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУДІВ В УКРАЇНІ

Основою функціонування суспільних відносин є їх належний захист та правова охорона. Правосуддя є невід'ємним атрибутом та інститутом правової держави. Державою сьогодні визнано, що судова влада не виконує покладені на неї завдання. У статті розкрито суть і зміст організаційного забезпечення діяльності суду, що є основоположним завданням апарату суду, а відповідно, його працівників. Визначено, що ефективне функціонування будь-якого суду, прямо залежить від правильної, чіткої організації робочого часу працівників апарату суду, що унеможливають виникнення затримок на будь-якій стадії функціонування суду. Проблеми та прогалини у правовому регулюванні діяльності працівників апарату суду створюють перешкоди на шляху виконання ними завдань, покладених на апарат суду. На працівників апарату суду покладено великий обсяг роботи щодо організації процедури судового розгляду, підготовки справи до слухання, перебігу судового процесу й подальшого спрямування справи. Саме працівники апарату безпосередньо спілкуються з відвідувачами суду, сторонами процесу, саме тому від рівня їх професіоналізму залежить, перш за все, ефективність судового процесу, і як наслідок, формування рівня громадської довіри до суду. У статті обґрунтовано потребу вдосконалення адміністративно-правового регулювання поняття «працівник апарату суду», визначення чіткого переліку працівників апарату суду та удосконалення їх адміністративно-правового статусу. Адміністративно-правовий статус працівників апарату суду сьогодні залишається недостатньо вивченим. Характерними проблемами у діяльності працівників апарату суду є відсутність комплексного підходу до правового регулювання статусу апарату суду та його працівників. Особливої актуальності дана проблематика набирає в контексті судової реформи в Україні, тому поглиблене вивчення адміністративно-правового статусу апарату суду є важливим для прискорення судової реформи, підвищення ефективності роботи судів, а також, що є важливим в сучасних політичних умовах.

Ключові слова: організаційне забезпечення суду, апарат суду, судове управління, адміністрування, працівник апарату суду.

Lohvynenko M.I., Hrytsenko V.I. ACTUAL PROBLEMS OF THE ACTIVITY OF THE COURT STAFF AS A BASIS OF ORGANIZATIONAL SUPPLY OF THE COURTS IN UKRAINE

The basis for the functioning of public relations is their proper protection and legal protection. Justice is an integral attribute and institution of the rule of law. The state today recognizes that the judiciary does not fulfill its tasks. The article describes the essence and content of organizational support of the court, which is the basic task of the court apparatus, and accordingly its employees. It is determined that the effective functioning of any court depends directly on the correct, clear organization of the working hours of the court staff, which prevents delays at any stage of the court's functioning. The reform strategy recognizes the imperfection of personnel planning in the judicial system and the imperfection of the methods of determining the optimal quantitative composition and number of employees of the court apparatus according to the workload; disproportionate workload on court staff. The problems and gaps in the legal regulation of the activity of court staff create obstacles to the performance of their tasks assigned to the court staff. The staff of the court apparatus has a great deal of work to do in organizing the procedure for judicial review, preparing the case for hearing, the course of the trial and the further direction of the case. It is the staff of the unit who directly interacts with court visitors and parties to the process, which is why, first of all, the efficiency of the court process depends on the level of their professionalism and, as a consequence, the formation of public confidence in the court. The article substantiates the need to improve the administrative and legal regulation of the concept of "employee of the court apparatus", to define a clear list of employees of the court apparatus and to improve their administrative and legal status. The administrative and legal status of the court staff remains insufficiently studied. Typical problems in the activity of court staff are the lack of a comprehensive approach to the legal regulation of the status of the court staff and its employees. This issue is of particular relevance in the context of judicial reform in Ukraine, so an in-depth study of the administrative and legal status of the court apparatus is important for accelerating judicial reform, improving the efficiency of the courts, and also important in the current political environment.

Key words: court organizational support, court apparatus, court administration, administration, employee of the court apparatus.